

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Francisco Gutiérrez Naranjo (C-154/15), Ana María Palacios Martínez (C-307/15), Banco Popular Español SA (C-308/15)

Tuženici: Cajasur Banco SAU (C-154/15), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (BBVA) (C-307/15), Emilio Irlés López, Teresa Torres Andreu (C-308/15)

Izreka

Članak 6. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalna sudska praksa kojom se vremenski ograničavaju restitucijski učinci vezani za sudsko utvrđenje nepoštenosti, u smislu članka 3. stavka 1. te direktive, odredbe sadržane u ugovoru koji je prodavatelj robe odnosno pružatelj usluge sklopio s potrošačem, samo na iznose koji su neosnovano plaćeni na temelju te odredbe nakon donošenja odluke kojom je sudskim putem utvrđena ta nepoštenost.

⁽¹⁾ SL C 228, 13. 7. 2015.
SL C 279, 24. 8. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 21. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Aer Lingus Ltd, Ryanair Designated Activity Company, Irske

(Spojeni predmeti C-164/15 P i C-165/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Nacionalni porez na zračni prijevoz — Primjena različitih tarifa — Snižena tarifa za letove čija su odredišta najviše 300 km udaljena od nacionalne zračne luke — Prednost — Selektivni karakter — Ocjena u slučaju u kojem porezna mjera može predstavljati ograničenje slobode pružanja usluga — Povrat — Trošarina)

(2017/C 053/11)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: L. Flynn, D. Grespan, T. Maxian Rusche i B. Stromsky, agenti)

Druge stranke u postupku: Aer Lingus Ltd (zastupnici: K. Bacon i A. Robertson, QC, te D. Bailey, *barrister*, kojeg je ovlastio A. Burnside, *solicitor*), Ryanair Designated Activity Company, prethodno Ryanair Ltd (zastupnici: B. Kennelly, QC, I.-G. Metaxas-Maragkidis, *dikigoros*, i E. Vahida, *odvjetnik*), Irska (zastupnici: E. Creedon, J. Quaney i A. Joyce, agenti, uz asistenciju E. Regana, SC, i B. Dohertyja, BL)

Izreka

1. Ukidaju se presude Općeg suda Europske unije od 5. veljače 2015., Aer Lingus/Komisija (T-473/12, neobjavljena, EU: T:2015:78), i od 5. veljače 2015., Ryanair/Komisija (T-500/12, neobjavljena, EU:T:2015:73), u dijelu u kojem se njima poništava članak 4. Odluke Komisije 2013/199/EU od 25. srpnja 2012. o državnoj potpori SA.29064 (11/C, ex 11/NN) – Različite porezne tarife koje Irska primjenjuje na zračni prijevoz, u dijelu u kojem se tim člankom nalaže povrat potpore od korisnika u iznosu određenom u visini od 8 eura po putniku u uvodnoj izjavi 70. te odluke.

2. Protužalbe se odbijaju.

3. Odbijaju se tužbe za poništenje koje su podnijeli Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company protiv Odluke 2013/199.
4. Aer Lingus Ltd i Ryanair Designated Activity Company snosit će, osim vlastitih, i troškove Europske komisije pred Općim sudom Europske unije i u postupku pred Sudom Europske unije.
5. Irska će snositi vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 205, 22. 6. 2015.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 21. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Symvoulío tis Epikrateias – Grčka) – Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis) protiv Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

(Predmet C-201/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 98/59/EZ — Usklađivanje zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje — Članak 49. UFEU-a — Sloboda poslovnog nastana — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članak 16. — Sloboda poduzetništva — Nacionalni propis koji ovlašćuje upravno tijelo na protivljenje kolektivnom otkazivanju nakon procjene uvjeta na tržištu rada, stanja poduzeća i interesa nacionalnog gospodarstva — Teška gospodarska kriza — Osobito visoka nacionalna stopa nezaposlenosti)

(2017/C 053/12)

Jezik postupka: grčki

Sud koji je uputio zahtjev

Symvoulío tis Epikrateias

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Anonymi Geniki Etairia Tsimenton Iraklis (AGET Iraklis)

Tuženici: Ypourgos Ergasias, Koinonikis Asfalisís kai Koinonikis Allilengyis

uz sudjelovanje: Enosi Ergazomenon Tsimenton Chalkidas

Izreka

1. Direktivu Vijeća 98/59/EZ od 20. srpnja 1998. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na kolektivno otkazivanje treba tumačiti na način da joj se u načelu ne protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku, na temelju kojeg poslodavac može, ako ne postoji sporazum s predstavnicima radnika o planiranom kolektivnom otkazivanju, provesti takvo otkazivanje samo pod uvjetom da nadležno nacionalno tijelo javne vlasti kojem se mora priopćiti to planirano kolektivno otkazivanje ne donese – u roku predviđenom navedenim propisom, a nakon razmatranja spisa i procjene uvjeta na tržištu rada, stanja poduzeća i interesa nacionalnog gospodarstva – obrazloženu odluku kojom se ne odobrava provedba svih ili dijela planiranih otkazivanja. Međutim, tomu nije tako ako se ovisno o slučaju pokaže, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, da je s obzirom na tri kriterija procjene na koje upućuje taj propis i način na koji navedeno tijelo javne vlasti konkretno primjenjuje te kriterije pod nadzorom nadležnih sudova posljedica navedenog propisa ta da odredbama te direktive oduzima njihov koristan učinak.

Članak 49. UFEU-a treba tumačiti na način da mu se, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, protivi nacionalni propis poput onoga koji je naveden u prvoj rečenici prvog podstavka ove točke.